

Tabel de concordanta

Actul normativ comunitar Directiva 2004/67/EC privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaz natural		Proiectul de Lege privind masuri de garantare a sigurantei aprovizionarii cu gaze naturale		Observatii
Art.	Prevederi	Art.	Prevederi	
1	2	3	4	
Art. 1	Prezenta directivă stabilește măsurile pentru garantarea unui nivel suficient de securitate a aprovizionării cu gaz. De asemenea, măsurile respective contribuie la funcționarea corespunzătoare a pieței interne de gaz. Prezenta directivă stabilește un cadru comun în care statele membre stabilesc politicile generale, transparente și nediscriminatorii privind securitatea aprovizionării care să fie compatibile cu cerințele unei piețe interne de gaz competitive; clarifică rolurile și responsabilitățile generale ale diferiților operatori de pe piață și pun în aplicare proceduri nediscriminatorii specifice pentru garantarea securității aprovizionării cu gaz.	Art. 1	Scopul prezentei legi este de a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale, prin măsuri transparente, nediscriminatorii și compatibile cu exigențele unei piețe concurențiale a gazelor naturale.	
		Art. 2	Prezenta lege stabilește rolul și responsabilitățile operatorilor de pe piața internă de gaze naturale, precum și aplicarea măsurilor speciale ce se impun pentru a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale.	
Art. 2	În sensul prezentei directive: 1. „contract de aprovizionare cu gaz pe termen lung” reprezintă un contract de aprovizionare cu gaz pentru o durată mai mare de 10 ani; 2. „înterupere majoră a aprovizionării” reprezintă o situație în care Comunitatea ar risca să piardă mai mult de 20% din aprovizionarea cu gaz din țări terțe, iar la nivel comunitar este puțin probabilă o gestionare corespunzătoare a situației prin adoptarea unor măsuri naționale.	Art. 3	În sensul prezentei legi, următorii termeni și expresii se definesc astfel: a) siguranța alimentării- totalitatea măsurilor luate de către operatorii de pe piața internă în scopul satisfacerii cererii de gaze naturale, precum și al diversificării surselor și al asigurării livrărilor către clienți la parametri optimi de funcționare și securitate tehnică; b) contract de furnizare pe termen lung – contract de aprovizionare cu gaze naturale încheiat pe o perioadă de minim 10 ani; c) situații naționale de urgență - situații imprevizibile care pot conduce, la nivel național, la dezechilibre între cererea și oferta de gaze naturale de pe piața internă, determinate de: - întreruperea majoră a aprovizionării prin diminuarea cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale importate;	

			- întreruperea majoră a aprovizionării prin diminuarea cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale din producția internă, cauzată de accidente; - apariția unor temperaturi extrem de joase la nivelul întregii țări sau în zone însemnate ale țării, pe perioade îndelungate de timp care conduc la o creștere excesivă a consumului de gaze. d) consum excesiv – consumul care depășește în perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, cu minim 20% nivelul mediu zilnic înregistrat în perioade climatice reci, constatăte statistic la fiecare 20 de ani, având drept consecință dezechilibrarea Sistemului Național de Transport al gazelor naturale, denumit în continuare SNT; e) Dispeceratul Național de Gaze Naturale – dispeceratul operatorului Sistemului Național de Transport al gazelor naturale.	
Art. 3	1. În stabilirea politicilor lor generale în ceea ce privește asigurarea unor niveluri suficiente de securitate a aprovizionării cu gaz, statele membre definesc rolul și responsabilitățile diferiților operatori de pe piața de gaz pentru realizarea acestor politici și stabilesc normele minime corespunzătoare pentru securitatea aprovizionării pe care trebuie să le respecte operatorii de pe piața de gaz a statelor membre respective. Normele se aplică în mod transparent și fără discriminare și se publică.	Art. 13	(1) Pe perioada situațiilor naționale de urgență operatorii din sectorul gazelor naturale au următoarele obligații: a) în cazul producătorilor, titularii de acorduri petroliere, să mobilizeze întreaga capacitate de producție, în limita capacităților maxime de extracție aprobate de Agenția Națională de Resurse Minerale; b) în cazul operatorilor depozitelor de înmagazinare subterană să mobilizeze întreaga capacitate de extracție a gazelor naturale; c) în cazul operatorului SNT să preia cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători și de operatorii depozitelor de înmagazinare, și să asigure serviciile de transport al gazelor naturale în condițiile prevăzute în Planul de acțiune; d) în cazul operatorilor de distribuție să întreprindă măsurile de limitare/sistare a gazelor naturale conform Planului de acțiune și să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor potrivit prevederilor legale privind obligația de serviciu public; (2) Pe perioada situațiilor naționale de urgență consumatorii înscrși în lista prevăzută la art. 6, lit. q) și pentru care s-a dispus măsura limitării/sistării gazelor naturale au obligația să întreprindă măsurile de punere în siguranță a echipamentelor și instalațiilor, respectiv să treacă la utilizarea de combustibili alternativi, după caz.	

	2. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că măsurile menționate în prezenta directivă nu impun sarcini excesive și disproporționate operatorilor de pe piața de gaz și sunt comparabile cu cerințele unei piețe interne de gaz competitive. 3. În anexă se prezintă o listă neexhaustivă a instrumentelor pentru a garanta securitatea aprovizionării cu gaz.	Art. 6	(1) La elaborarea Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență se au în vedere următoarele: a) capacitatea depozitelor de înmagazinare și volumul util de gaze naturale din acestea; b) capacitatea de extracție din depozitele de înmagazinare; c) punerea la dispoziție de către operatorul SNT a capacității conductelor de gaze naturale pentru a face posibilă preluarea și direcționarea cantităților de gaze naturale spre zonele afectate; d) piețele lichide cu cantități de gaze naturale negociabile; e) flexibilitatea Sistemului Național de Transport al gazelor naturale; f) dezvoltarea ofertei de contracte cu întreruperi; g) utilizarea unor combustibili alternativi de rezervă în instalațiile industriale și de producere a energiei; h) capacitățile transfrontaliere de transport gaze naturale; i) cooperarea între operatorii de sisteme de transport din statele membre învecinate pentru coordonarea expedierilor de gaze naturale; j) activitățile coordonate de expediere a gazelor naturale între operatorii de sisteme de distribuție și transport; k) producția internă de gaze naturale; l) flexibilitatea producției interne de gaze naturale; m) flexibilitatea importului de gaze naturale; n) diversificarea surselor de aprovizionare cu gaze naturale; o) contractele pe termen lung pentru achiziția gazelor naturale; p) investițiile în infrastructura pentru importul de gaze prin terminale de regazificare și prin conducte; q) lista consumatorilor întreruptibili și ordinea în care va fi limitată și/sau sistată furnizarea gazelor naturale pentru aceștia, tipul și cantitățile de combustibili alternativi ce vor fi utilizate de consumatori pe	
--	---	--------	--	--

Art. 4	1. Statele membre asigură într-o măsură corespunzătoare protecția aprovizionărilor pentru consumatorii casnici de pe teritoriul lor cel puțin în următoarele situații: (a) întreruperea parțială a aprovizionării naționale cu gaz pe o perioadă ce urmează a fi stabilită de statele membre, ținând seama de circumstanțele naționale; (b) temperaturi extrem de joase într-o perioadă de vârf determinată la scară națională; (c) perioadele climatice cele mai reci, constatate statistic la fiecare 20 de ani, când cererea de gaze este extrem de mare. Aceste criterii sunt denumite în prezenta directivă „norme de securitate a aprovizionării”. 2. Statele membre pot extinde domeniul de aplicare a alineatului (1), în special la întreprinderile mici și mijlocii și alți consumatori care nu pot să înlocuiască consumul lor de gaz cu alte surse de energie, inclusiv măsurile de securitate pentru sistemul lor național de energie electrică, dacă acesta depinde de aprovizionarea cu gaz.	Art. 10	perioada întreruperii. (1) În considerarea obligației S.N.T.G.N. Transgaz S.A. de asigurare permanentă a echilibrului fizic al Sistemului Național de Transport al gazelor naturale, Dispeceratul Național de Gaze Naturale notifică Comisiei de coordonare precum și producătorilor interni, operatorilor sistemelor de distribuție a gazelor naturale, operatorilor depozitelor de înmagazinare și furnizorilor licențiați, situațiile prevăzute la art. 3, lit.c). (2) În aceste situații, furnizorii și producătorii interni de gaze naturale au obligația de a disponibiliza cantitățile de gaze naturale necesare pentru a asigura consumul: a) consumatorilor casnici; b) instituțiilor care asigură servicii medicale (spitale, policlinici, dispensare, cabinete medicale, etc.) și unităților de învățământ obligatoriu (licee, școli, grădinițe, creșe), precum și instituțiilor de asistență socială care asigură îngrijirea persoanelor vârstnice sau acestora cu diferite grade de handicap și cărora, prin neasigurarea cantităților de gaze naturale li s-ar putea cauza prejudicii privind integritatea corporală; c) centralelor de furnizare a agentului termic care nu au posibilitatea de a folosi combustibil alternativ; d) instituțiilor publice de la nivel central și local, instituțiilor din domeniul culturii și cultelor, precum și organizațiilor neguvernamentale de interes general. (3) Ordinea în care vor fi alimentați consumatorii prevăzuți la alin. (2) este obligatorie.	Prevederile acestui alineat vor fi preluate în cadrul Planului național de măsuri privind siguranța alimentării cu gaze naturale în caz de situații naționale de urgență.
--------	--	---------	--	--

3. În lista neexhaustivă din anexă se specifică exemple de instrumente care se pot utiliza pentru a îndeplini normele de securitate a aprovizionării. 4. De asemenea, acordând atenția cuvenită condițiilor geologice de pe teritoriul lor și posibilităților economice și tehnice, statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a asigura contribuția corespunzătoare a instalațiilor de stocare a gazelor de pe teritoriul lor la normele de securitate a aprovizionării. 5. Dacă există un nivel de interconectare corespunzător, statele membre pot lua măsurile corespunzătoare în cooperare cu un alt stat membru, inclusiv acorduri bilaterale, pentru a realiza normele de securitate a aprovizionării prin utilizarea instalațiilor de stocare a gazului situate în acest alt stat membru. Aceste măsuri, în special acordurile bilaterale, nu împiedică funcționarea corespunzătoare a pieței interne de gaz. 6. Statele membre pot stabili sau pot solicita industriei să stabilească obiective orientative minime pentru o posibilă contribuție viitoare a stocării, situate fie în interiorul, fie în exteriorul statului membru, la securitatea aprovizionării. Aceste obiective se publică.	Art. 6 Art. 15 Art 16	(2) Guvernul României poate adopta măsuri necesare pentru a asigura contribuția corespunzătoare a instalațiilor de stocare și înmagazinare a gazelor de pe teritoriul său la securitatea aprovizionării, acordând atenția cuvenită condițiilor geologice și posibilităților economice și tehnice. (1) Operatorul SNT are obligația realizării de interconectări cu sistemele similare de transport al gazelor naturale din țările vecine, în vederea creării condițiilor tehnice și tehnologice pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale. (2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, operatorul SNT va întocmi strategia și etapele privind realizarea interconectării SNT, pe care le va supune avizării Ministerului Economiei și Finanțelor, Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și aprobării Guvernului României. (3) În cazul în care există un nivel de interconectare corespunzător, se pot stabili măsuri de cooperare cu un alt stat membru al Uniunii Europene, incluzând acorduri bilaterale pentru utilizarea facilităților de transport și/sau înmagazinare a gazelor naturale din statul respectiv, în vederea asigurării siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale. (1) Pentru siguranța aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor, inclusiv în situațiile naționale de urgență, la încheierea ciclului de injecție, titularii de licențe de furnizare a gazelor naturale au obligația de a deține în depozitele de înmagazinare subterană, un stoc minim de gaze naturale. (2) Nivelul minim al stocului de gaze naturale se stabilește anual, prin decizie a Autorității de Reglementare în Domeniul Energiei, având în vedere în principal capacitățile de depozitare existente, prognozele de consum, frecvența și durata perioadelor cu temperaturi scăzute, asigurarea unui nivel satisfăcător al acoperirii consumului intern. (3) În situațiile naționale de urgență, operatorul SNT are acces liber la cantitățile înmagazinate și capacitățile de	Lista neexhaustivă din anexa a fost preluată în art. 6.
--	--	---	--

			extracție, alocarea acestora pe proprietar urmând a se face potrivit regulilor specifice, elaborate de operatorul SNT, operatorul depozitului de înmagazinare subterană și proprietarii gazelor naturale, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și aprobate de Autoritatea de Reglementare în Domeniul Energiei.	
Art. 5	1. În raportul pe care statele membre îl publică în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2003/55/CE, statele membre specifică, de asemenea, următoarele: (a) impactul, din punct de vedere al concurenței, al măsurilor adoptate în temeiul articolelor 3 și 4 asupra tuturor operatorilor de pe piața de gaz; (b) nivelurile capacității de stocare; (c) întinderea contractelor de aprovizionare cu gaz pe termen lung, încheiate de către societățile comerciale stabilite și înregistrate pe teritoriul lor, în special durata rămasă, pe baza datelor oferite de societățile în cauză, exclusiv informațiile sensibile din punct de vedere comercial și gradul de lichiditate al pieței de gaz; (d) cadrul de reglementare pentru oferirea de stimulente corespunzătoare noilor investiții din domenii ca exploatarea și producția, stocarea, gazului natural lichefiat (GNL) și transportul gazului, ținând seama de articolul 22 din Directiva 2003/55/CE în măsura în care este pus în aplicare de statul membru în cauză. 2. Comisia examinează aceste informații în rapoartele pe care le publică în temeiul articolului 31 din Directiva 2003/55/CE, având în vedere consecințele acestei directive pentru Comunitate în ansamblu și funcționarea generală eficientă și sigură a pieței interne de gaz.	Art. 7	(6) Comisia de coordonare publică în Monitorul Oficial al României, până cel târziu la data de 31 iulie în fiecare an, un raport privind constatările rezultate din monitorizarea aspectelor legate de siguranța aprovizionării și alimentării cu gaze naturale, care va cuprinde, suplimentar față de prevederile art. 8, lit. p), pct. 10 din Legea Gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, următoarele: a) impactul, din punct de vedere al concurenței, al măsurilor adoptate în temeiul art. 8 din prezenta lege; b) nivelul capacității de înmagazinare; c) durata contractelor de aprovizionare pe termen lung încheiate de către societățile comerciale stabilite și înregistrate pe teritoriul României, în special durata rămasă, pe baza datelor oferite de societățile în cauză, exclusiv informațiile sensibile din punct de vedere comercial; d) informații privind gradul de lichiditate a pieței de gaze naturale; e) cadrul de reglementare pentru oferirea de stimulente corespunzătoare noilor investiții aferente producției, înmagazinării și transportului gazelor naturale, inclusiv gazului natural lichefiat (GNL), ținând cont și de art. 69¹-69⁹ din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare.	Prevederile acestui articol nu se preiau deoarece vizează acțiuni ce se întreprind la nivel comunitar.
Art. 6	1. Pe baza rapoartelor menționate la articolul 5 alineatul (1), Comisia monitorizează: (a) importanța noilor contracte de import pe termen lung a gazului din țări terțe; (b) existența unei lichidități adecvate a aprovizionării cu gaz; (c) volumul util de gaz și capacitatea de extracție din stocul de gaze; (d) nivelul interconectării sistemelor naționale de gaz ale			Prevederile acestui articol nu se preiau deoarece vizează acțiuni ce se întreprind la nivel comunitar.

	statelor membre; (e) situația previzibilă a aprovizionării cu gaz în funcție de cerere, autonomia aprovizionării și sursele de aprovizionare disponibile la nivel comunitar în zone geografice determinate din Comunitate. 2. În cazul în care constată că aprovizionarea comunitară cu gaz va fi insuficientă pentru a satisface cererea previzibilă de gaz pe termen lung, Comisia poate prezenta propuneri în conformitate cu tratatul. Până la 19 mai 2008, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de analiză privind experiența dobândită în urma aplicării prezentului articol.			
Art. 7	1. Pentru a facilita coordonarea măsurii privind securitatea aprovizionării, se constituie un Grup de coordonare pentru gaz (denumit în continuare „grup”). 2. Grupul este alcătuit din reprezentanții statelor membre și ai organismelor reprezentative ale sectorului respectiv și ai consumatorilor importanți și este prezidat de Comisie. 3. Grupul își adoptă regulamentul de procedură.			Prevederile acestui articol nu se preiau deoarece vizează acțiuni ce se întreprind la nivel comunitar.
Art. 8	1. Statele membre elaborează în avans măsuri naționale de urgență și, după caz, le actualizează și le comunică Comisiei. Statele membre publică măsurile naționale de urgență proprii. 2. Măsurile de urgență adoptate de statele membre garantează, după caz, că operatorii de pe piață dispun de posibilități suficiente pentru a avea un răspuns inițial în situația de urgență.	Art. 5 Art. 13	(1) Comisia de coordonare elaborează anual Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență, pe baza propunerilor înaintate de către operatorul SNT prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, în baza informațiilor furnizate de operatorii de pe piața internă de gaze naturale. (2) Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență se aprobă de Guvern prin hotărâre. (3) Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență se comunică Comisiei Europene de către Comisia de coordonare. (1) Pe perioada situațiilor naționale de urgență operatorii din sectorul gazelor naturale au următoarele obligații: a) în cazul producătorilor, titularii de acorduri petroliere, să mobilizeze întreaga capacitate de producție, în limita capacităților maxime de extracție aprobate de Agenția Națională de Resurse Minerale; b) în cazul operatorilor depozitelor de înmagazinare subterană să mobilizeze întreaga capacitate de extracție a gazelor naturale;	

	3. Sub rezerva articolului 4 alineatul (1), statele membre pot semnală președintelui grupului cazurile pe care consideră că nu le pot gestiona în mod corespunzător prin măsuri naționale datorită amplitudinii și caracterului excepțional al acestora.	Art. 4	c) în cazul operatorului SNT să preia cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători și de operatorii depozitelor de înmagazinare, și să asigure serviciile de transport al gazelor naturale în condițiile prevăzute în Planul de acțiune; d) în cazul operatorilor de distribuție să întreprindă măsurile de limitare/sistare a gazelor naturale conform Planului de acțiune și să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor potrivit prevederilor legale privind obligația de serviciu public; (2) Pe perioada situațiilor naționale de urgență consumatorii înscrși în lista prevăzută la art. 6, lit. q) și pentru care s-a dispus măsura limitării/sistării gazelor naturale au obligația să întreprindă măsurile de punere în siguranță a echipamentelor și instalațiilor, respectiv să treacă la utilizarea de combustibili alternativi, după caz. (6) Comisia de coordonare semnalează președintelui grupului de coordonare pentru gaze naturale de pe lângă Comisia Europeană, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, cazurile pe care le consideră imposibil de gestionat după aplicarea Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență, datorită amplitudinii și caracterului excepțional al acestora.	
Art. 9	1. În cazul în care apare o situație care poate să evolueze către o întrerupere majoră a aprovizionării de-a lungul unei perioade de timp considerabile sau într-o situație pe care un stat membru o semnalează în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), Comisia convoacă grupul de îndată ce este posibil, la solicitarea unui stat membru sau din proprie inițiativă. 2. Grupul procedează la examinare și, după caz, acordă asistență statelor membre pentru coordonarea măsurilor adoptate la nivel național, astfel încât să poată face față unei întreruperi majore a aprovizionării. 3. În desfășurarea activității sale, grupul ține seama pe deplin de: (a) măsurile adoptate de industria de gaz ca primă reacție la întreruperea majoră a aprovizionării; (b) măsurile adoptate de statele membre, cum ar fi cele adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv acordurile bilaterale relevante.			Prevederile acestui articol nu se preiau deoarece vizează acțiuni ce se întreprind la nivel comunitar.

	4. Dacă măsurile adoptate la nivel național, menționate la alineatul (3), sunt insuficiente pentru a face față efectelor unei situații menționate la alineatul (1), Comisia poate, prin consultare cu grupul, să ofere statelor membre orientări cu privire la alte măsuri pentru sprijinirea statelor membre care sunt afectate în mod deosebit de o întrerupere majoră a aprovizionării. 5. Dacă măsurile adoptate la nivel național în temeiul alineatului (4) sunt insuficiente pentru a face față efectelor unei situații menționate la alineatul (1), Comisia poate prezenta Consiliului o propunere referitoare la alte măsuri necesare. 6. Orice măsură la nivel comunitar menționată în prezentul articol conține dispoziții destinate să asigure compensații juste și echitabile întreprinderilor în cauză prin măsurile ce urmează să fie adoptate.			
Art. 10	1. Până la 19 mai 2008, Comisia elaborează, având în vedere modul în care statele membre pun în aplicare prezenta directivă, un raport privind eficiența instrumentelor utilizate cu privire la articolele 3 și 4 și efectul acestora asupra pieței interne de gaz și asupra evoluției concurenței pe piața internă de gaz. 2. Având în vedere rezultatele acestei monitorizări, Comisia poate, după caz, formula recomandări sau prezenta propuneri referitoare la alte măsuri pentru a spori securitatea aprovizionării.			Prevederile acestui articol nu se preiau deoarece vizează acțiuni ce se întreprind la nivel comunitar.
Art. 11	Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 19 mai 2006. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele dispozițiilor menționate și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestei trimiteri.			
Art. 12	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .			
Art. 13	Prezenta directivă se adresează statelor membre.			
		Art. 4	(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a	

			prezentei legi se înființează Comisia de coordonare, comisie interministerială fără personalitate juridică, cu caracter nepermanent, având rolul de a aviza și monitoriza măsurile necesare pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale. (2) Din Comisia de coordonare fac parte câte un reprezentant, la nivel de secretar de stat al Ministerului Economiei și Finanțelor și al Ministerului Internelor și Reformei Administrative, președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, directorul general al operatorului SNT, precum și câte un reprezentant al operatorilor din sectorul gazelor naturale și al asociațiilor de consumatori. Componenta nominală a comisiei se aprobă prin decizie a primului-ministru. (3) În situațiile naționale de urgență notificate de către operatorul SNT prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale, Comisia de coordonare se consideră convocată în regim de urgență. (4) Comisia de coordonare, aflată în subordinea Guvernului României, elaborează și supune spre aprobare regulamentul propriu de organizare și funcționare. (5) În îndeplinirea atribuțiilor sale privind aplicarea Planului de acțiune pentru situațiile naționale de urgență, Comisia de coordonare ține cont de: a) măsurile imediate luate de agenții economici din sectorul gazelor naturale și din cele conexe acestuia, ca reacție la întreruperea aprovizionării cu gaze naturale; b) alte măsuri aprobate de Guvern privind siguranța alimentării cu gaze naturale în situații naționale de urgență. (6) Comisia de coordonare semnalează președintelui grupului de coordonare pentru gaze naturale de pe lângă Comisia Europeană, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, cazurile pe care le consideră imposibil de gestionat după aplicarea Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență, datorită amploarei și caracterului excepțional al acestora.	
		Art. 7	(1) Situațiile naționale de urgență constatate de operatorul SNT prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale se notifică Comisiei de coordonare, care verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3, lit. c). (2) În situațiile prevăzute la alin. (1), operatorul SNT, prin	

			Dispeceratul Național de Gaze Naturale, dispune în mod operativ măsurile necesare pentru rezolvarea rapidă a situațiilor de criză și echilibrarea Sistemului Național de Transport al gazelor naturale, în conformitate cu Planul de acțiune pentru situații naționale de urgență. (3) Dacă situația notificată de operatorul SNT prin Dispeceratul Național de Gaze Naturale este considerată justificată, Comisia de coordonare confirmă apariția situației naționale de urgență. (4) Pe perioada situațiilor naționale de urgență, măsurile dispuse în conformitate cu prevederile Planului de acțiune pentru situații naționale de urgență sunt obligatorii și prevalează înțelegerilor contractuale și reglementărilor specifice sectorului gazelor naturale. (5) În termen de cel mult 24 de ore de la notificarea Dispeceratului Național de Gaze Naturale privind eliminarea condițiilor care au determinat declararea situației naționale de urgență, Comisia de coordonare declară încetarea acesteia.	
		Art. 8	(1) Se instituie în sarcina tuturor deținătorilor de licență în sectorul gazelor naturale, precum și în sarcina tuturor producătorilor de gaze naturale, obligația de serviciu public. (2) Obligația de serviciu public derivă din prestarea unui serviciu public în sectorul gazelor naturale, așa cum acesta este definit în Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare.	
		Art. 9	Instituirea obligației de serviciu public are în vedere satisfacerea interesului general al consumatorilor luând în considerare următoarele: a) exploatarea instalațiilor și echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a integrității persoanei și a bunurilor acesteia; b) exploatarea instalațiilor și echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a mediului și de eficiență energetică; c) asigurarea siguranței și continuității în furnizarea cu gaze naturale pe perioada sezonului rece a consumatorilor casnici și a instituțiilor statului; d) calitatea serviciilor prestate.	
		Art. 10	(1) În considerarea obligației S.N.T.G.N. Transgaz S.A. de asigurare permanentă a echilibrului fizic al Sistemului Național de Transport al gazelor naturale, Dispeceratul Național de Gaze Naturale notifică Comisiei de coordonare	

			precum și producătorilor interni, operatorilor sistemelor de distribuție a gazelor naturale, operatorilor depozitelor de înmagazinare și furnizorilor licențiați, situațiile prevăzute la art. 3, lit.c). (2) În aceste situații, furnizorii și producătorii interni de gaze naturale au obligația de a disponibiliza cantitățile de gaze naturale necesare pentru a asigura consumul: 1. consumatorilor casnici; 2. instituțiilor care asigură servicii medicale (spitale, policlinici, dispensare, cabinete medicale, etc.) și unităților de învățământ obligatoriu (licee, școli, grădinițe, creșe), precum și instituțiilor de asistență socială care asigură îngrijirea persoanelor vârstnice sau celor cu diferite grade de handicap și cărora, prin neasigurarea cantităților de gaze naturale li s-ar putea cauza prejudicii privind integritatea corporală; 3. centralelor de furnizare a agentului termic care nu au posibilitatea de a folosi combustibil alternativ; 4. instituțiilor publice de la nivel central și local, instituțiilor din domeniul culturii și cultelor, precum și organizațiilor neguvernamentale de interes general. (3) Ordinea în care vor fi alimentați consumatorii prevăzuți la alin. (2) este obligatorie.	
		Art. 11	Operatorul SNT, operatorii sistemelor de înmagazinare și de distribuție a gazelor naturale, în situațiile anunțate de Dispeceratul Național de Gaze Naturale, vor presta cu întâietate serviciile aferente furnizării gazelor naturale pentru consumatorii prevăzuți la art. 10 alin. (2).	
		Art. 12	(1) În situațiile naționale de urgență, precum și pe perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, furnizorii de gaze naturale nu vor putea dispune întreruperea alimentării cu gaze naturale, pentru următoarele categorii de consumatori: a) persoanelor cu venituri reduse care beneficiază de asistență socială, în temeiul O.U.G. nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările	

			ulterioare. b) persoanelor care prezintă handicap. (2) De asemenea, în situațiile naționale de urgență, precum și pe perioada sezonului rece, nu se programează sau execută lucrări de întrețineri curente sau lucrări de racordări care impun întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru o perioadă continuă ce depășește 12 ore.	
		Art. 13	(1) Pe perioada situațiilor naționale de urgență operatorii din sectorul gazelor naturale au următoarele obligații: a) în cazul producătorilor, titulari de acorduri petroliere, să mobilizeze întreaga capacitate de producție, în limita capacităților maxime de extracție aprobate de Agenția Națională de Resurse Minerale; b) în cazul operatorilor depozitelor de înmagazinare subterană să mobilizeze întreaga capacitate de extracție a gazelor naturale; c) în cazul operatorului SNT să preia cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători și de operatorii depozitelor de înmagazinare, și să asigure serviciile de transport al gazelor naturale în condițiile prevăzute în Planul de acțiune d) în cazul operatorilor de distribuție să întreprindă măsurile de limitare/sistare a gazelor naturale conform Planului de acțiune și să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor potrivit prevederilor legale privind obligația de serviciu public; (2) Pe perioada situațiilor naționale de urgență consumatorii înscrși în lista prevăzută la art. 6, lit. q) și pentru care s-a dispus măsura limitării/sistării gazelor naturale au obligația să întreprindă măsurile de punere în siguranță a echipamentelor și instalațiilor, respectiv să treacă la utilizarea de combustibili alternativi, după caz.	
		Art. 17	(1) Consumatorii de gaze naturale înscrși în lista prevăzută la art. 6, lit. q), pentru care este prevăzută trecerea pe combustibili alternativi pentru situațiile naționale de urgență, sunt obligați să își asigure stocuri de combustibili și funcționarea corespunzătoare a instalațiilor de utilizare a acestora. (2) Consumatorii prevăzuți la alin. 1, care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu posedă instalații de utilizare a combustibililor alternativi, sunt obligați ca în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să achiziționeze echipamentele necesare.	

		Art. 18	Constituie contravenție și se sancționează după cum urmează: a) cu amendă de la 50.000 la 100.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 11 de către operatorii de pe piața internă a gazelor naturale; b) cu amendă de la 50.000 la 100.000 lei și, după caz, suspendarea licenței, nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1), lit. a)-d); c) cu amendă de la 10.000 la 50.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2) și art. 17 alin. (1); d) cu amendă de la 10.000 la 50.000 lei și, după caz, suspendarea licenței, nerespectarea prevederilor art. 16 alin. (1).	
		Art. 19	(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. (2) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.	

